

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 8.

15. april 1944.

16. årgang.

Hvordan skal vi få vekkelser?

Hos de fleste Guds barn i de forskjellige grupper er det fortiden en lengsel etter vekkelser, slik at verdens barn må komme over på Guds side og bli frelste. Flere steder har det også blitt mange frelste i de siste dager. Allikevel ser det ut for at det er vanskelig å få oppleve en radikal vekkelser som bryter fram over alt.

All vekkelser kommer selvfølgelig fra Gud og det ser ut til at Gud til sine tider sender vekkelser der hvor man minst skulle vente det. Ja, det kan bryte ut store vekkelser hvor det i lange tider ikke har vært noe synlig liv og virksomhet blant de troende og hvor sløvhet og lunkenhet har hersket. Det er Guds ånd som skaper virkelig åndelig vekkelser og den virker hvor den vil. Les bare Joh. 3, 8 og 16, 7—8. Det fins trakter hvor det har vært bare ugudelige mennesker og uten noen synlig redskap har det i et øyeblikk blitt syndenød og spørsmål etter Guds frelse. Det kan ikke bortforklares.

Allikevel er det sikkert at tilstanden blant Guds folk har mye å si når det gjelder vekkelser. Hvor Guds folk er i rett stilling og i den menighet hvor det er sund åndelig vekst og hvor menighetslivet er rett, der er det størst betingelse for stabil innhøstning av sjeler for Gud. Det som i første hånd skal til er at Guds folk arbeider. Ikke bare lager noe ekstra en gang imellom, men lever Kristuslivet i hverdagen og på møter. Vekkelser er ikke et produkt av predikanten alene, men som før nevnt av Guds ånd, og da er det klart at der hvor Gud får sin veg med sitt folk, der er de største muligheter for at vekkelserånden får virke og får makt.

I vår tid er det så mye ekstra som settes igang for å nå folk og få sjeler høstet inn. Det arrangeres ekstra vekkelsermøter, store tilstelninger

med sang, musikk og annen underholdning, ungdomsuker, fellesuker og annet. At noen vinnes på disse ekstratilstelninger kan ikke bortforklares, men stort sett er resultatet nokså magert.

Den første vekkelser vi leser om etter pinsedag, begynte uten musikkor, uten underholdningsprogram og uten noe særlig ekstra. Disiplene var samlet på sin vanlige bønneplass og så kom det veldige framfarende vær. Vi trenger først og fremst å ha et stabilt bønneliv. Dersom vi mener noe med våre uttalelser om «nød for sjeler», så bør vi fram for alle ting ha regelmessige bønnestunder, både privat og i menigheten, møte opp på de vanlige møtene, når vi har anledning og fram for alt være villige til å la Gud få bruke oss. Da blir vekkelser sunn og da kan vi vente de største resultater.

Mye mere kunne sies i dette spørsmål, men foreløpig bare dette.

Hellig iver.

Der ble nylig fortalt om en dame der hadde stått hele natta i kø for å få tak i en teaterbillett, som hun allikevel ikke fikk. En kan forundres i høy grad over den iver og tålmodighet som verdslige mennesker viser når det gjelder å tjene satan og synden. Damen i køen er intet sjeldent fenomen, hun er ingen unntagelse. Hun er bare en type, et eksempel grepet ut av den store masse.

En ærlig troende må gjøre alvorlige refleksjoner overfor en slik realitet, når man tenker på hvor tregt det ofte er i de troendes forsamling, hvor vanskelig det er å få de forskjellige med i virkelig aktiv innsats. Der knurres over for stort press, for mange krav om offer o. s. v. Hva betyr dette? Er det mulig at satan gir

sine tjenere større kraft enn Gud gir sine. Er det mulig at kjødets vilje er så mye sterkere enn den nye guddommelige natur?

Det er sinnelaget det spørres etter. Vi benekter ikke at du er en nokså flittig møtegjenger, at du gir dine regelmessige gaver, at du ofrer litt tid på Guds sak i verden. Men gjør du det med hellig iver? Sliter du deg ut i Guds arbeid? Ofrer du virkelig? Hvis du tenker etter så oppdager du kanskje at du lever det nye liv bare halvdelen så intenst som du levde ditt gamle liv. Da løp du ute halve og hele netter, no kan du snøtt holde deg våken på et halvannens times samvær om ordet. Da ga du uten klage vekk 10—20 kroner på en larmende fest, no gir du kanskje med et stille sukk et par kroner til Guds sak. Da leste du haugevis med intetsigende magasiner, no leser du kanskje bare av og til i Guds egen store herlige bok.

Hva betyr det min venn? Det betyr at der må en fornyelse til. Det betyr at der er fare på ferde, du er begynt å sovne inn i døden. Du har tapt din første kjærlighet. Vend om mens det er tid.

(«Rydningssmannen».)

Er de stukket av?

Flere, i særdeleshet noen bestemte forsamlinger, består seg delvis av sådanne, som er «stukket av» fra sine egne forsamlinger, fra de forsamlinger som de tilhørte. De er stukket av fordi der ble noe galt med dem og så greide de ikke lenger å være i sin egen forsamling.

Og sådanne blir gjerne mottatt med glede fordi de er med å fylle rekkene og fordi man ikke kjenner til at «de er stukket av».

Det er for øvrig en lettelse for den forsamling fra hvilken de er stukket av; ti de viser jo for den deres virkelige karakter som er uholdbarhet

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Nye abonnenter

kan vi enda ta i mot, men no bare fra 1. april. Vi har ikke noen igjen av nr. 1 og 4. Av nr. 2—3 og 5—6, som er dobbeltnummer har vi enda noen få, om det er noen som ønsker å ha dem. Da det bare er noen få eksemplarer igjen av disse også, så blir det ikke lenge tilbudet gjelder, men så lenge vi har noen vil de bli sendt på forlangende.

Ved bestilling er det best for oss og abonnentene sparer porto, ved å bruke postgiro. Likeså ved oppgjør for løssalg.

Husk at vår postgironummer er 360 24.

og utroskap. Og å holde på utro, upålitelige mennesker som ikke vender om, det er jo ikke nyttig. De er stukket av, de har ikke redelig og oppriktig sagt farvel; nei, det kunde de ikke; men fordi de var feige og deres samvittighet var i uorden så stakk de av til sin egen skam og skamstemplet går de omkring tross de polerer seg med sterk religiøsitet og oppblåst åndelighet og høytravende skvalder. Og på sitt nye sted sitter de under tilgjort broderlighet og med tilgjort søstersinn og vet så godt med seg selv at de har synd, som de gjerne vil lyve bort både for seg selv og for andre. Akk! Du syndsbedårede slekt! En dag vil masken falle og du står der tilbake blind og ussel, fillet og selvbedragen.

(Den klare Morgenstjerne.)

80 år.

Fru Axeline Wold, Moss, fylte 80 år den 8. april. Hun er enke etter forstander Axel Wold. 15 år gammel ble hun døpt og Prytz, som døpte henne, fikk en stor mulkt.

Str. Wold er fremdeles i full vigør og følger med.

H. E. Hegh.

Hjem til Herren.

Nettopp som bladet skal gå i trykken kommer melding om at br. Hegh er gått hjem til Herren.

Han ble begravet 8. april under stor deltagelse.

Mere i neste nr.

Fra Mandal til

Skudesneshavn.

(Fortsettelse.)

Jeg forlot Skudesneshavn den 1. mars og reiste til Mosterhavn. Kom dit helt uventet, men ble mottatt på det allerbeste av bror Størksen, hvor jeg hadde mitt herberge i to uker og hadde så gildt i alle deler. Jeg var også buden som gjest til flere av mine gamle venner. Gud velsigne dere alle. Ja, Moster i sin helhet. Jeg har mine aller største opplevelser derfra. Først fant jeg min kjære hustru der og det allerstørste av alt der møtte Jesus meg og frelste meg med en frelse som har holdt i vel 31 år, og det holder til jeg er hjemme hos Herren. På Moster hadde vi flere møter sammen og Gud velsignet. 2 sjeler overga seg til Gud. Priset være ham! Det er av uforskyldt nåde.

Jeg fortsatte til Bergen. Deltok der på to møter og fortsatte til Fones. Ble der mottatt av Nils Lærvåg og hans familie. Gud velsigne dere og hele venneklokken der.

Dessverre ble mitt virke der så kort. Vi hadde to møter, søndag og tirsdag. Straks før møtet fikk jeg telegram at min kjære hustru var sjuk og onsdag får jeg telefon om at hun var død. Jeg måtte da ta den første anledning for å nå hjem.

Hjemreisen ble både trist og lang, og verre ble det da jeg sto hjemme og så min hustrus avsjelede legeme ligge der, i en hvitmalt kiste i den stuen vi hadde gått om hverandre i flere år. Da kunne jeg først forstå litegran av hva min dyrebare frelser måtte føle da han i sin forlatthet

ropte: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg? Ja, i sannhet: Forlatthetens kvaler kan nok ingen skjønne uten å ha følt til dem.

Men midt i savnets og smertens mørke lyser dog håpet om gjensyn hjemme, hvor ingen død, eller skilsmisse skal være mere. Priset være Gud! Jeg får si som Job: Herren ga, Herren tok, Herrens navn være lovet.

Så er da en sjel gått hjem til Gud som fant sin frelser i unge år og frelsen har holdt like inn i dødens siste øyeblikk. Døden var fredfull, ikke en smertenslyd. Hun satt i en stol da hun sovnet inn og ånden forlot støvhytten hernede og hun lå der som forklaret. Priset være Gud. Frelsen holder, både i livet og døden.

«Så er det ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.»

Evangelist H. Skjønberg.
Mandal.

Valborg Gommeruds

50 års dag.

Mel.: At far min kunne gjera.

Vi no til fest er samlet i muntert vennelag.

Det gjelder søster Valborg, hun er femti år i dag.

Vi da en hilsen bringer, og den vi synger ut,

for fra vårt hjerte stiger der takk og lov til Gud.

Alt hva vår Gud har virket i disse femti år igjennom søster Valborg, vi nevne ei formår.

I sine unge dager hun kall fra Herren fikk

å bringe ut hans budskap, og i hans kraft hun gikk.

Langt mot det høye nord, etter Herrens ordre gikk

hun ledet av Guds hånd og fra ham hun kraften fikk

å vitne om den frelse, som bydes til enhver,

og ved eksempel vise: der kraft frelsen er.

Bedrøvelse det virket i mang en synders bryst.

De seg til Herren vendte og Gud ble deres lyst;

de priste Gud for frelsen og ropet ut med fryd

og takkesang for fred gjennom Herrens sendebud.

Spre

På

Det ble in

forrige nr. I

spør etter de

ge skrev at h

Nord-Norge

er i hvertfal

Jeg har i

fra 1. februa

slutningen. T

dre og andre

Lørdag 26.

deltok jeg i a

forstander Mi

i Sarpsborg.

og broderen fi

ferden til sitt

Onsdag 8. n

het, Fredrikst

Søndag 12.

huset. 2 unge

seg til Gud og

land Karlsen

gildt samvær.

av Enok Wang

møte, som da

viste fram lyst

Lørdag 18. a

brødrene fra d

fold hos oss ti

møter fra kl.

kvelden med

var riktig inter

Søndag hadd

Kl. 3 ble to b

tig salige møte

Om det vel

på mange m

så etter He

men med d

Rund om i b

og brukte år

så syndere b

og Herrens

Guds nåde s

på deres gam

Vi takker Gu

når vi fra jo

På pilgrimsferden.

Det ble ingen plass til «Pilgrimsferden» i sommer nr. Det er merkelig nok noen som skriver at han leste den først og så nytt fra Nord-Norge og siden det andre. Ja, ja, det er i hvertfall bra at noen vil lese det. Jeg har jo virket hjemme i Misjonshuset fra 1. februar. Det har vekslert med tilbringingen. Til sine tider har det vært mindre og andre tider ganske bra med folk. Lørdag 26. februar og søndag 27. februar deltok jeg i avskjedsfest og avskjedsmøte for broder Micaelsen i Baptistmenigheten her i Sarpsborg. Det var fullt hus begge dager og broderen fikk mange gode ord med seg på veien til sitt nye virkested, Haugesund. Onsdag 8. mars deltok jeg i Kristi menighet, Fredrikstad. Søndag 12. mars hadde vi dåp i Misjonshuset. 2 unge menn som nylig har overgitt seg til Gud og blitt frelst, ble døpt. Br. Erlend Karlsen deltok med oss og vi hadde et godt samvær. Mandag fikk vi en lynvisitt av Enoek Wangberg. Han deltok på misjonsreise fram lysbilder fra Nord-Norge. Lørdag 18. april hadde vi den glede å ha brodrene fra de fleste frie forsamlinger i Østlandet hos oss til brødrekonferanse. Vi hadde møter fra kl. 12 og holdt på til kl. 7 om kvelden med bare en times matpause. Det var virkelig interessant og lærerikt. Søndag hadde vi møter kl. 10.30, 3 og 6. Kl. 3 ble to brødre og en søster døpt. Riksalige møter.

Om det vel kunne trenges å tolke Herrens ord på mange mørke steder der oppe imot nord, så etter Herrens vilje hun kom hit ned igjen, sammen med det samme budskap: om syndres beste venn.

Rund om i by og bygder i årevis hun for brukte åndens sverd, som er Herrens sterke ord, så syndere ble frelste, Guds folk oppbygget ble, og Herrens navn ble prist, når han lenker sønderrev.

Guds nåde strakk og til for å hjelpe far og mor på deres gamle dager, mens de er her på jord. Vi takker Gud for Valborg, han lønne vil igjen Himmelen.

Rom. 12, 10.
R. V.

Fredag besøkte jeg vennene i Tune en tur. Møtet var hos Olaf Ryen og det var gjildt å se vennene igjen, og delta sammen med dem. Lørdag 25. mars fikk vi besøk av vennene fra Saltnes, og det var 18 stykker fra Saltnehandlingen. Br. Aimar Karlsen utførte med, og da det holdtes en felles ungdomsuke i lokalet, ble det litt kort tid, men det gikk greit. Ungdomsmøtet etterpå hvor Thorleif Holm Glad talte var helt overfylt, som rimelig var.

Fredag 31. mars deltok jeg på Greåker. Vennene der har hatt møter i lengere tid, og da flere av dem står tilsluttet Misjonshuset utpost til Misjonshuset. Br. Hans Groth, som bor på stedet, står som den ledende, og br. Trøber har vært den av forsamlingen som mest har hjulpet til på møtene der. Det har vært god tilslutning til møtene. Den dagen jeg sammen med broder A. Holm deltok der, var det ikke så særlig mange, men åpent og godt.

Lørdag 1. april hadde vi den store glede å ønske 5 ungdommer velkommen i blant oss på menighetsmøtet. Gud velsigne dem.

Søndag formiddag hadde vi brødsbrytelse. Det er sørgelig at ikke alle Guds folk har syn for den store velsignelse det følger med å delta i brødsbrytelsen. Vi var en del samlet, men det skulde jo vært mange flere.

På kvelden hadde vi et godt møte. Bra med folk og en vekende ånd. En søster ble døpt. Dåpsvannet har vært i bevegelse i den seinere tid. Ja, det er vegen.

Så lakker det mot påske og vi kan se tilbake og må takke Gud for all hans nåde.

G. I.

Fra menigheten i Møllergaten 38, Oslo.

Atter har vi hatt en herlig besøkestid her, er en åndelig luftning med mange synlige resultater, som alene Herren skal ha æren og takk for. Hans redskap de siste 6-7 uker har, som så mange ganger før, vært br. Gustav Svennevig. Br. Svennevig har flere ganger, på grunn av forholdene heime, stått reiseklar, men hver gang har ånden gjort det klart, at gjerningen i Oslo ikke var avsluttet. No like inn i påskehelgen, Palmesøndag, var broderens siste møter, ble han stadig minnet om løftene han hadde gitt om nærvær ved 2 stevner på Sørlandet under høytiden. Ellers hadde vi alle her innerlig ønsket han kunde stått hos oss ut over våren og forsommeren.

Møte etter møte har vi hørt det livgivende evangelium forkynt på den likefremme, troesstyrkende måte, som er br. Svennevig egen. Hans mangelende erfaringer om en stor Gud, en bønnhørende Gud, om vår Gud som er rik nok for alle som påkaller Ham som er stadig fremst. Likeså at Han er vår Far, er vi får være barn og dermed arvinger. — Og disse enkle, men alltid avgjørende sider i vårt Gudsforhold er ved broderens forkynnelse stadfestet igjen og igjen ved beretninger om opplevelser fra intim omgang med Ham selv i daglivet. — Hvor godt når forkynnende brødre slipper å «låne» for meget av gamle opplevelser, når vi vet at Faderen

så gjerne vil åpne for strømmen av den friske olje i dag til oss alle.

Og Gud skal ha innerlig takk for denne siste tid, Han's forråds-kammer har i sannhet vært åpnet, og Han's nådesbord har igjen og igjen vært dekket med nye, friske, fete margfulle retter.

Ja, sån er vår Gud!

N. P. J.

Johs. Hedin og Gustaf Svennevik har virket i Møllergt. 38 i lengere tid. Det har vært god tilslutning til møtene og Gud har virket. Vennene har kaldt Johs. Hedin som forstander og fast predikant og han har vistnok mottatt kallet.

Red.

På evangeliereise.

Ja, no er jeg heime igjen, etter en tur østover. Har fått erfare at han som ga løftene er med enda en er ung i å virke for Gud.

Den 12. mars hadde jeg mitt første møte på Rykene, hvor br. Anders Andersen virket. Det var mange folk på møtene så jeg er viss om at brødrene har en herlig framtid. Et skår i gløden er at br. Andersen er syk; men han hviler i løftene og jeg tror at han ikke vil bli skuffet, hva helbredelse angår. Det var gjildt å samtale med br. Andersen, gla og fornøyd som han var i sin skjebne.

Virket på Rykene og Fevik en 14 dagers tid. På Fevik er det brødrene Bernhard Nilssen og bakermester Sakariassen som står for virksomheten. Hadde mitt herberge på Klepp hos bror og søster Salvesen. En velsignet heim hvor alle er med og priser Herren, både store og små.

Jeg er lykkelig i Jesus for å få være med. Ringe, det er sant, men å hvor salig at de ringe også får være med.

Be for meg, venner at Gud må få sin fulle veg med meg så alt mitt eget forsvinner og bare det som er av Jesus blir igjen.

En hjertelig hilsen fra eders

O. B. Wilhelmssen,
Lista.

Fra Bergen og Vestlandet.

Herrens nåde er stor og han er rik nok for alle som påkaller hans navn. Der han åpner opp kan ingen lukke til, det fikk jeg i sannhet erfare da han åpnet veg til vestlandet.

Reiste fra Søgne til Flekkefjord hvor jeg overvar et møte i Metodistkirken som var leid av br. Svindland, der i mange år har stått som leder av stedets Pinsemenighet, men er no med en flokk gått ut. Red Kasborg taltte og lokalet var fullt.

Reiste så til Jæren hvor jeg hadde en ukens gode møter, og derfra til Stavanger hvor jeg sammen med br. Daniel Nilsen hadde et møte. Vennene i Stavanger har en god tid, menigheten har gjennomgått en herlig fornyelse, og det kjentes åpent og herlig å vitne. En sjel ble frelst.

En kjær bror, Andreas Lie, var siden sist jeg besøkte Stavanger plutselig vandret heim til Herren. I hans heim hvor alltid Herrens vitner var vederkveget og velkommen var det no blitt et tomt rom. Måtte Herren styrke søster Lie og Anni. Gjensynets dag kommer.

Reiste så videre til Vedavåg på Karmøy. Her var sildefisket i full gang så det var

lite folk, dog var det gildt å hilse på de kjære venner.

Reiste videre til Lervik på Stord. Her bodde vi i 2 år da krigen brøt ut, så det var gildt å se venneflokken igjen. Br. og st. Løkhammer har i ca. 20 år stått som trofaste støtter i Guds menighet. Stedet er særskilt hardt for det fulle evangelium, men det ser ut til å løse. Ære til Gud! Bodde hos vennene Klingsheim, som har en enestående offervilje og kjærlighet til Herrens små. Gud skal rikeleg velsigne dem igjen. Så kom turen til Bergen, min fødeby, som jeg ikke hadde besøkt på ca. 4 år. Skostredet 17 er kanskje landets eldste forsamling der hvor det fulle og frie Evangelium har lytt i en menneskealder og hvor en enestående sjøskenkjærlighet og enhet har rådet. Jeg fikk overvære årsmøtet med fest. Lokalet var fullt besatt. Regnskapene ble opplest av kassereren, br. Kristiansen. Det framgikk av det oppleste at stor offervilje var lagt for dagen i året som svant, for misjonen ble det opplest av br. Steffensen samt str. Grønner og en søster jeg ikke husker navnet på.

Br. Hedin leste så ut fra Joh. og redegjorde for å reise til Oslo i august for å bistå vennene i Møllergata 38. Det var som en vedmodstemning la seg over samværet, men Guds vilje skje. Br. Hedin har jo i mange år vært tilknyttet Skostredet 17 og Gud har gitt ham den store nåde å være Hyrde. Denne oppgave i Guds menighet er stor, men til Guds ære og pris har br. Hedin fylt den helt ut, og man kan ikke sette stor nok pris, i denne forvirringens tid, på en hyrde for flokken som har de egenskaper som her trenges. Det er ikke bare forkynnergjerning, men mange andre. Møtene var herlige. Lokalet er sprengt så vennene ser seg rundt etter et nytt.

Siste møte ble 5 begravet med Kristus i dåpen. Lokalet var fylt til trengsel. Vennene er på framskrittlinjen. En ny predikant blant oss, broder Haugen, virket der til stor velsignelse. Han har et godt budskap.

Så takk venner for den store kjærlighet som ble meg til del, håper snart å kunne se vennene igjen. Besøket ble bare en uke, da jeg skulde være i Arken på Eidsvoll i påsken. Mere herfra seinere. Sender min varmeste broderhilsen til alle vennene ut over landet.

«Vi er et folk, et frigjort folk som hører Herren til».

Halfdan Wik.

Fra Sandefjord.

Det var no vel 10 år siden jeg besøkte Vestfold. Men no stod turen fra Arendal til Viksfjord i februar. Min tanke var å ha noen møter der forbigående, men i stedet ble det hele 7 uker. Herren ga oss en god tid. Både ordet og hjertene har åpnet seg og da må det bli godt. Det har vekslert med evangeliske møter, bibeltimer og brødsbrytelse, så praktisk talt har hver dag vært opptatt. Den meste tid har falt på Sandefjord hvor møtene har vært onsdag, lørdag og søndag. Der er en fri forsamling på god veg framover. Anders Ludvigsen fra Viksfjord, Jakob Hans-

sen og Asbjørn Andersen har stilt seg villig fram som tjenende eldstebrødre. Må Herren velsigne dem og hele forsamlingen og gi dem å ha et hjerte og en sjel, da vil forsamlingen vokse ved den Hellig And's hjelp. No må de frie predikende brødre huske Sandefjord, både i sine bønner og med sine besøk. Det har for meg vært en glede og fryd å virke her denne tid. Noen møter har vi også hatt i Larvik og endel på Viksfjord og endog Horten og Holmestrand fikk jeg også besøke. Over alt er en åpen, god ånd å tale Guds ord, og det letter vidunderlig i tjenesten. I Holmestrand er en flokk unge gutter blitt frelst de seinere år, og de er til stor velsignelse med sin friske sang og musikk, og vitnesbyrdene lar heller ikke vente på seg. Hele deres livselement er Jesus og ansiktene lyser som en sol. Ja, det er jo forresten ganske naturlig. For Gud som bød at lys skulde skinne fram av mørket, han er den som også har latt det skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn skulde stråle fram fra oss. Ja, Gud velsign de unge med de eldre, på et hvert sted og la oss snart oppleve gleden av å se Herren føre ut en skare av unge brødre i evangeliets tjeneste. Høsten er stor. Arbeiderne få. Her ropes om hjelp i arbeidet fra alle kanter.

Herfra står turen til Arendal igjen hvor jeg blir hos vennene i Betania i påskehelgen. Så står sommeren atter for oss med mange stevner og store velsignelser og Herren vil selv stadfeste sitt ord fremdeles med de medfølgende tegn.

Broderlig hilsen
Hans Wenersland.

«Emmaus», Skien.

Ernst Falck har virket i «Emaus» siden like etter nyttår. Det har vært godt på møtene og han blir vist fremdeles stående der.

Reidar Simensen som virker i Telemarken har også deltatt i «Emaus».

Alf Thorstensen og John Sørensen fra Fredrikstad har også deltatt der.

Hilsen fra Jul. Sørensen.

Kr.sand S., 3/4 1944.

«Han er vår fred!»

Bare disse linjer med en hilsen fra Sørlandet. Er no atter på disse trakter. Var ca. 14 dager på Tjømø hvor det var åpent og godt. Reiste til Arendal 20. mars hvor jeg samtidig med Eydehavn hadde det velsignet blant vennene.

Har no vært her en ukes tid på «Betania» og Herren har velsignet sitt ord for hjertene.

No står turen videre til Spangereid til påskestevne. Dit kommer også br. Kasborg. Etter påske — om Gud vil — reiser jeg videre vestover og blir borte en lengere tid.

Broderhilsen
Jul. Sørensen.

Fra Torsnes.

Harald Helleland har virket i Torsnes og Ullerøy i lengere tid i vinter. I Torsnes har de hatt en gjild tid. Mange er kommet med på Guds side og lokalet er stadig overfylt av

mennesker som vil høre Guds ord. Menigheten i Torsnes regner seg som pinsemenighet, men er åpne og mottakelige også for andre vitner.

Fra Varteig.

Det har gått en vekkelse over Varteig igjen. Det er indremisjonen som kan notere resultatene. Også pinsevennene i «Betel», Os, har fått be med sjeler og flere er blitt døpte.

På Gressløvs samles de til møter som regel onsdagene. Br. Arnt Gressløvs har fått med seg alle sine barn. Flere av dem er blitt døpte i vann og noen også i den Hellig-And.

Søstre Astrid Schie og Ingrid Ødegård var der på noen møter, men måtte bryte av og reise heim da Ingrid Ødegårds søster ble meget syk. Det behøves arbeidere der no.

Til br. Grønnet

er innkommet:

Fru Lindberg, Hammerfest	kr. 25.00
August Mørk, Brevikbotn,	» 25.00
N. Stien, Breivikbotn,	» 25.00
Kjellaug Gamst, Breivikbotn,	» 5.00

Beløpene er innsendt v/ Laura Stien, Breivikbotn.

Hvem vil hjelpe?

Jeg er en troende kvinne, 55 år. Da jeg har vært så nedfor i vinter — er no forsåvidt bra — men trenger å komme et sted hvor jeg kunde få opphold for rimelig betaling en tid. Er det noen troende som vil være så snilde?

E. Jensen, Langsævv 77, Arendal.

Meddelelse fra Holmestrand.

«Den frie evangeliske forsamling»,

Holmestrand, underretter herved predikende brødre som ønsker å besøke Holmestrand at man henvender seg direkte til: *Ottar Hillervik*, Kirkegt. 11, Holmestrand, eller i telefon 335.

Gitar.

Vennene i Svennevik trenger så en gitar. Du gjør en god gjerning for Herren om du vil selge en til dem, som du selv ikke har bruk for. Henvendelse til: *Gustav Svennevig*, Spangereid.

Piano.

Vennene på Ski spør om noen vil selge et piano til tjeneste for Herren. Henvendelse til br. *Aandahl*, Ski.